

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΓ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 1933	Καθαρὰ Δευτέρα 14 Μαρτίου 2016 βράδυ	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος Ν. Καντιώτης
--	---	---

Οἱ πειρασμοὶ τοῦ Χριστοῦ στὴν ἔρημο

«*Νηστεύσας ὁ Κύριος ἡμέρας τεσσαράκοντα ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὕστερον ἐπείνασε δεικνύς τὸ ἀνθρώπινον. Ψυχὴ, μὴ ἀθυμήσης· ἂν σοι προσβάλλῃ ὁ ἐχθρὸς, προσευχῆ τε καὶ νηστείας ἐκ ποδῶν ἀποκρουσθήτω σοι*» (Μ. Καν. ᾠδὴ θ')

Τὸ εἶπε ὁ Κύριος, ἀγαπητοί μου, καὶ ὁ λόγος του εἶνε ἑκατὸ τοῖς ἑκατὸ ἀληθινός, ὅτι εὐτυχησμένοι εἶνε – ποιοί· «**ὅσοι ἀκοῦνε τὸ λόγο τοῦ Θεοῦ καὶ τὸν ἐφαρμόζουν**» (Λουκ. 11,28).

Τώρα ποὺ εἰσήλθαμε στὴ Μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ θὰ ἐπαναλάβω μία σύστασι ποὺ τὴ θεωρῶ οὐσιώδη. Ἄν θέλετε νὰ νηστεύσετε πραγματικά, **νὰ κλείσετε τὴν τηλεόρασι**. Νηστεύετε ἀπὸ τὴν αἰσχρὴ τηλεόρασι, καὶ ἀνοίξετε τὴν πνευματικὴ τηλεόρασι, τὴν ἀγία Γραφή.

Σήμερα θὰ μιλήσουμε γιὰ τὴ **νηστεία ποὺ ἔκανε ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς στὴν ἔρημο**. Γι' αὐτὴν ὀμιλεῖ καὶ ὁ Μέγας Κανὼν τοῦ ἀγίου Ἀνδρέου Κρήτης ποὺ ἀκούσαμε ἀπόψε.

Ἄς ἀνοίξουμε λοιπὸν τὴν τηλεόρασι τῆς ἀγίας Γραφῆς στὸ κανάλι «Κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγέλιον». Ἐκεῖ, στὸ κεφ. 3, στίχ. 13-17, θὰ δοῦμε ὠραῖο θέαμα· ἓνα ποτάμι νὰ κυλᾷ τὰ ρεύματά του. Εἶνε ὁ **Ἰορδάνης**. Καὶ κοντὰ ἐκεῖ θὰ δοῦμε τὸν Κύριό μας Ἰησοῦν Χριστόν, ποὺ μόλις **τὸν βάπτισε ὁ Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος**, κι ὅπως λέει ὁ ψαλμὸς «*ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω*» (Ψαλμ. 113,3).

Μετὰ τὴ βάπτισί του ὁ Χριστὸς ἀπεχώρησε. Ποῦ πῆγε; Οὔτε στὴ Βηθλεέμ, οὔτε στὴ Ναζαρέτ, οὔτε στὴν Καπερναοῦμ, οὔτε στὰ Ἱεροσόλυμα. Ἄλλὰ ποῦ; **στὴν ἔρημο** πέρα ἀπὸ τὸν Ἰορδάνη.

Τί νὰ κάνῃ στὴν ἔρημο; **Ἐχει σημασία ἡ ἔρημος**. Στὴν ἔρημο λουλούδια δὲν φυτρώνουν· ἐκεῖ ὑπάρχουν μόνο ἀγκάθια καὶ ἄγρια θηρία. Φοβᾶται κανεὶς νὰ μείνῃ στὴν ἔρημο. Πιὸ φοβερὸ ὅμως εἶνε νὰ κατοικῆ σὲ μεγάλα ἀστικά κέντρα. Μοῦ ἔλεγε κάποιος ποὺ ἦρθε ἀπὸ τὸ Σικάγο, ὅτι ἐκεῖ, μόλις νυχτώσῃ, κλείνονται μέσα φόβος - τρόμος τὴ νύχτα στὸ Σικάγο, στὴ Νέα Ὑόρκη, ἀλλὰ σιγὰ - σιγὰ καὶ στὴν Ἀθήνα, καὶ στὴ Θεσσαλονίκη, γιατί ὄχι καὶ στὴ Φλώρινα.

Θηρία κι ἀπ' τὰ θηρία ἀκόμη ἀγριώτεροι οἱ ἄνθρωποι οἱ διεστραμμένοι, μὲ πάθη ἐωσφορικά. Δίκιο εἶχαν οἱ ἀρχαῖοι πρόγονοί μας ποὺ ἔλεγαν, ὅτι **τὸ ἀγριώτερο θηρίο εἶνε ὁ ἄνθρωπος**. Κι αὐτὸ ἰσχύει κατ' ἐξοχὴν σήμερα, γιὰ τὸν ἄνθρωπο τοῦ αἰῶνος μας, ποὺ εἶνε ὠπλισμένος μὲ τόσα τεχνολογικά μέσα. Ἐνα λιοντάρι πόσους θὰ φάῃ; 50, 100, 200 ἀνθρώπους; παραπάνω δὲν μπορεῖ· ἀλλὰ ὁ ἄνθρωπος; Δὲν ἔχει νύχια καὶ οὐρά, ἔχει ὅμως κάτι χειρότερο· τὸ μυαλό του τὸ πονηρὸ, διεστραμμένο, ἐγκληματικό.

Βλέπεις τὸν ἄνθρωπο τοῦ αἰῶνος μας κι ἀνεβαίνει μὲ ἀεροπλάνο ψηλά, χιλιάδες μέτρα, κι ἀπὸ κεῖ πατάει ἓνα κουμπὶ καὶ **ρίχνει κάτω μιὰ βόμβα** καί, μέσα σ' ἓνα λεπτό, σβήνει μιὰ Θεσσαλονίκη. Τί φρίκη! Γι' αὐτὸ λένε, ὅτι αὐτὸς ποὺ ἔρριξε στὴν Ἰαπωνία τὴν πρώτη ἀτομικὴ βόμβα κ' ἔκαψε τὴν πόλι ἐκεῖ καὶ σκότωσε χιλιάδες ἀνθρώπους –καὶ φάνηκαν στὸν οὐρανὸ ὅπως λέει τὸ Εὐαγγέλιο «*σημεῖα μεγάλα*» (Λουκ. 21,11), σκοτείνιασε ὁ ἥλιος–, λένε ὅτι, ὅταν ἐπέστρεψε, τὸν γέμισαν μὲν παράσημα οἱ Ἀμερικανοί, ποῦ ὅμως κατέληξε; Στὸ τρελλοκομεῖο! Ἐξετέλεσε μιὰ διαταγὴ τῆς κυβερνήσεώς του· ἀλλὰ δὲν μπορούσε νὰ ὑποφέρῃ ὅτι μέσα σὲ μιὰ στιγμὴ ἔγινε ὁ φονιάς ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων. Θηρίο λοιπὸν ὁ ἄνθρωπος· κι ὄχι ἀπλῶς θηρίο, ἀλλὰ **θηρίο ἐπιστημονικό**.

Γι' αὐτὸ εἶπα, ὅτι εἶνε μὲν φοβερὸ νὰ ζῆ κανεὶς στὴν ἔρημο, ἀλλὰ πιὸ φοβερὸ εἶνε νὰ ζῆ μέσα στὶς πόλεις. Βραδιάζει, τὰ πουλιὰ γυρίζουν στὶς φωλιές τους, μὰ ὁ δύστυχος ἄντρας τρέμει νὰ πάῃ στὸ σπῖτι, γιατί ἔχει μιὰ γυναῖκα ποὺ δὲν τὸν ἀφήνει ἡσυχό· καὶ ἡ Γραφή λέει, Προτιμότερο νὰ κατοικήσῃ κανεὶς στὴν ἔρημιά παρὰ νὰ πάῃ μέσα στὸ σπῖτι ὅπου ὑπάρχει **γυναῖκα «γλωσσώδης»** (βλ. Παροιμ. 21,19· πρβλ. καὶ Σ. Σειρ. 25,16). Καὶ ὅπως τρέμει ὁ ἄντρας ποὺ ἔχει γλωσ-

σοῦ γυναίκα, ἔτσι πάλι –νά εἶμαστε δίκαιοι– τρέμει καὶ ἡ ταλαίπωρη γυναίκα ὅταν τὰ μεσάνυχτα γυρίζει καὶ μπαίνει στὸ σπίτι **ὁ ἄσωτος ἄντρας**, πού τὰ κάνει ὅλα θρύψαλα.

Στὴν ἔρημο λοιπὸν πῆγε ὁ Χριστὸς μὲ τὰ θηρία. Κι αὐτὰ (τὸ τσακάλι, ὁ λύκος, τὸ λιοντάρι...) τὸν σεβάστηκαν, γιατί ἀνεγνώρισαν τὸν Ἀφέντη τους. Στὴν πόλι ὅμως, μέσα στὰ Ἱεροσόλυμα, τὰ ἄλλα θηρία, οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι, δὲν τὸν σεβάστηκαν, ἀλλὰ τὸν σταύρωσαν. Νά λοιπὸν γιατί πῆγε στὴν ἔρημο ὁ Χριστὸς· γιὰ νὰ μᾶς δεῖξει, ὅτι μακριὰ ἀπὸ τὸ Θεὸ **οἱ ἄνθρωποι γίνονται θηρία**, καὶ τοὺς ἀρμόζει αὐτὸ πού λέει ὁ ψαλμὸς: «*Ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὧν οὐ συνῆκε, παρασυνεβλήθη τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀνοήτοις καὶ ὡμοιώθη αὐτοῖς*» (Ψαλμ. 48,13,21).

Ἦ Χριστέ, ἦρθες στὸν κόσμο καὶ βρῆκες τοὺς ἀνθρώπους σὲ κτηνώδη κατάστασι. Καὶ πῆρες αὐτὰ τὰ κτήνη καὶ τὰ ἔκανες **ὄχι μόνο ἀνθρώπους ἀλλὰ καὶ ἀγγέλους**. Διότι τί εἶνε οἱ ἅγιοι; Ἄνθρωποι, πού μὲ τὴν πίστι, τὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ καὶ τὴ μετάνοια ἔφθασαν νὰ γίνουν ἄγγελοι, ὅπως ὁ Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος πού εἰκονίζεται μὲ φτερά, ἀφοῦ ἐγινε ἔνσαρκος ἄγγελος.

Στὴν ἔρημο λοιπὸν ὁ Χριστὸς. Καὶ τί ἔκανε ἐκεῖ; **Νήστεψε**. Πόσες μέρες; Σαραντα μέρες νηστεία αὐστηρή· οὔτε ἔφαγε οὔτε ἤπιε. Γι' αὐτὸ κ' ἐμεῖς οἱ ἁμαρτωλοὶ νηστεύουμε τώρα, πρὸς τιμὴν τοῦ Χριστοῦ πού νήστεψε τότε.

Ἀλλὰ τότε ἀκριβῶς καὶ **ὁ διάβολος ἦρθε νὰ τὸν πειράξῃ**, ὅπως πείραξε τὸν Ἀδὰμ καὶ τὴν Εὔα. Ὁ διάβολος εἶχε ἀκούσει στὸν Ἰορδάνη τὸν οὐράνιο Πατέρα νὰ μαρτυρῇ, ὅτι ὁ Ἰησοῦς **εἶνε «ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ»** (Ματθ. 3,17 καὶ παραξενεύτηκε. Δὲν μπορούσε νὰ καταλάβῃ τὸ μυστήριον, ὅτι αὐτὸς ὁ ἀπλὸς καὶ φτωχὸς ἄνθρωπος, ὁ Ναζωραῖος, ἦταν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

● Ἀμφέβαλλε. Καὶ τώρα στὴν ἔρημο, ἀφοῦ ὁ Ἰησοῦς νήστεψε καὶ πείνασε, τὸν πλησίασε καὶ τοῦ λέει· –Ἐὰν εἶσαι Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, **πὲς στὰ λιθάρια αὐτὰ νὰ γίνουν ψωμιά**, καρβέλια, νὰ φᾶς (βλ. Ματθ. 4,3). Τί ἀπῆντησε ὁ Χριστὸς; Εἶπε ἕνα θεόπνευστο ῥητὸ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης· –«*Οὐκ ἐπ' ἄρτω μόνω ζήσεται ἄνθρωπος*» (Ματθ. 4,4 = Δευτ. 8,3). Τὸ ψωμὶ εἶνε ἀναγκαῖο, ἀλλὰ δὲν εἶνε τὸ μόνο μὲ τὸ ὁποῖο θὰ συντηρηθῇ ὁ ἄνθρωπος· **ὁ Θεὸς μπορεῖ καὶ μὲ ἄλλους τρόπους νὰ τὸν συντηρήσῃ**.

● Νικήθηκε ὁ σατανᾶς στὸν πρῶτο γῦρο, ἀλλὰ σὲ λίγο ἐπανέρχεται μ' ἕνα **δεύτερο πειρασμό**. Τὸν πῆρε, λέει, τὸ Χριστὸ καὶ τὸν πῆγε στὸ Ναὸ τοῦ Σολομῶντος. Ὁ ναὸς τοῦ Σολομῶντος ἦταν εἴκοσι φορὲς μεγαλύτερος καὶ

ὑψηλότερος ἀπὸ τοὺς δικούς μας ναοὺς. Τὸ «*πτερύγιον*», δηλαδή τὸ γεῖσο του, πού ἐξεῖχε σὰν ἐξώστης, εἶχε πολλὰ μέτρα ὕψους. Ἐκεῖ ἐπάνω τὸν ἀνέβασε καὶ τοῦ λέει· –Ἐὰν εἶσαι παιδὶ τοῦ Θεοῦ, πέσε κάτω ἀπ' ἐδῶ, καὶ θὰ τρέξουν νὰ σὲ πιάσουν οἱ ἄγγελοι καὶ δὲν θὰ πάθῃς τίποτα (Ματθ. 4,6). Τί ἀπῆντησε ὁ Χριστὸς; Μὲ ἄλλο θεόπνευστο λόγο· –«*Οὐκ ἐκπειράσεις Κύριον τὸν Θεόν σου*» (Ματθ. 4,7 = Δευτ. 6,16). Τί σημαίνουν τὰ λόγια αὐτά;

Μὴ ζητᾶς πάντα θαύματα. Σοῦ ἔδωσε ὁ Θεὸς μυαλό, γιὰ νὰ ρυθμίζῃς καὶ νὰ κανονίζῃς τὴ ζωὴ σου. Δηλαδή; Μὴ βάζεις τὸν ἑαυτό σου ἄσκοπα σὲ κίνδυνο καὶ μετὰ ζητᾶς νὰ σὲ σώσῃ ὁ Θεός. Δὲν μπορεῖ νὰ πῆς, παίρνω καὶ πίνω φαρμάκι, κι ὁ Θεὸς θὰ μὲ φυλάξῃ· ἢ πέφτω στὸ ποτάμι ἢ στὴ φωτιά, κι ὁ Θεὸς μὲ σώζει· ἢ ἀγγίζω τὰ ἠλεκτρικὰ καλώδια, κι ὁ Θεὸς κάνει θαῦμα καὶ δὲν μὲ χτυπάει τὸ ρεῦμα. **Ἦχι. Νὰ μὴ θέτῃς ὑπὸ δοκιμασίαν τὸν Θεόν**, νὰ μὴ τὸν προκαλῆς. Ὁ Θεὸς θὰ σὲ σώσῃ ὄχι ὅταν μόνος σου πέφτῃς στὸν κίνδυνο, ἀλλὰ ὅταν ἄθελά σου σοῦ συμβαίῃ μιὰ περιπέτεια.

● Νικήθηκε καὶ τὴ δεύτερη φορὰ ὁ σατανᾶς, ἀλλὰ πάλι δὲν τό βραλε κάτω. Καὶ ἐπιτίθεται τώρα γιὰ ἄλλη μιὰ φορὰ, μὲ ἕνα **τρίτο πειρασμό**· τρίτη ἔφοδος, τρίτη προσπάθεια νὰ νικήσῃ τὸ Χριστό. Πῶς; Τὸν πῆρε καὶ τὸν ἀνέβασε ψηλά, στὴν κορυφὴ ἑνὸς βουνοῦ, κι ἀπὸ ἔκει πάνω τοῦ ἔδειξε ὅλα τὰ βασίλεια, ὅλους τοὺς θρόνους, ὅλο τὸ μεγαλεῖο, τὴ δόξα καὶ τὴν ἰσχὺ τοῦ κόσμου τούτου. Καὶ τί τοῦ εἶπε· –Ἐὰν πέσης νὰ μὲ προσκυνήσῃς, «*ταῦτα πάντα σοι δώσω*», θὰ σοῦ τὰ δώσω ὅλα αὐτά (Ματθ. 4,9). Τί ἀξίωσις! Τότε πιά ὁ Χριστὸς ὠργίστηκε καὶ εἶπε· –«*Πήγαινε πίσω μου, σατανᾶ· Κύριον τὸν Θεόν σου προσκυνήσεις καὶ αὐτῷ μόνω λατρεύσεις*» (βλ. Ματθ. 4,10 = Δευτ. 6,13).

Αὐτοὶ εἶνε, ἀγαπητοί μου, οἱ τρεῖς πειρασμοὶ τοῦ Χριστοῦ. Καὶ οἱ τρεῖς αὐτοὶ πειρασμοὶ συναντῶνται **καὶ στὴ ζωὴ τοῦ κάθε Χριστιανοῦ**. Ὁ σατανᾶς, ὅπως πείραξε τὸ Χριστό, ἔτσι πειράζει καὶ κάθε Χριστιανό. Οἱ τρεῖς μεγάλοι πειρασμοί, ὅπως ἐρμηνεύει τὴ σχετικὴ περικοπὴ ὁ ἱερὸς Χρυσόστομος, εἶνε οἱ ἐξῆς· ὁ πρῶτος εἶνε ἡ **φιληδονία** καὶ συμβολίζεται μὲ τὸ ψωμὶ, ὁ δεύτερος εἶνε ἡ **φιλοδοξία** καὶ συμβολίζεται μὲ τὸν πτερύγιον, ὁ τρίτος εἶνε ἡ **φιλαργυρία** καὶ συμβολίζεται μὲ τὴν κορυφὴ τοῦ ὄρους, ἀπ' ὅπου φαίνονταν ὅλα τὰ βασίλεια.

Ἦ ὅπως νίκησε ὁ Χριστὸς, ἔτσι μπορεῖ νὰ νικᾷ καὶ ὁ Χριστιανός· μὲ τὴ βοήθεια τοῦ Χριστοῦ.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**